

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

○ seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Sorisorii nefrancați nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 101.

Joi 21 Iunie (3 Iulie)

1884.

Nou Abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe un nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre. Abonamentulu: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu an 36 franci.

Rogăm pe d-nii abonați ca se binevoiescă a-și reînvi de cu vreme prenumerările pentru ca trimiterea diarului să nu se intrerupă. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovū in 20 Iunie (2 Iulie).

Nu de multu amū vorbitu de activitatea ce-o desvōltă „Schulvereinulū germanū“ dāndu-și o organizațiune totū mai estinsă și mārindu-și totū mai multu numērulū grupurilor locale, din care se compune și cari se urcă astādī la cifra însemnată de 86 grupuri. Scimū că acēstā reuniune are de scopū apērarea și sprijinirea elementului germanū din tōte țērile și mai alesū a Germanilorū din Austria, pe cari îi credū amenințați de Slavismū și a celorū din Ungaria, cari sunt asupriți de cātrā Maghiari.

Sub titlulū: „nāsuițele Schulvereinului germanū“ publică acum „Sieb. d. Tageblatt“ din Sibiu unū estrasū din discursulū, ce l'a ținutū profesorulū berlinesū Wattenbach in Hamburg, pe la finitulū lui Aprile a. c., și care discursū cuprinde o mărturisire interesantă cu privire la rezultatele activității de până acumū ale Schulvereinului in favōrea Germanilorū din regatulū s-lui Stefanū.

Wattenbach introduce discursulū sēu vorbindū despre amestecatura de popōre din monarchia nōstrā și arētāndū cātū de străinā le erā încă Germanilorū până înainte cu vre-o 30—40 de anī viața din acestū imperiu poliglotū.

„In Ardēlū, dīse Wattenbach, ne simțimū in continuu aci străinī, aci acasā: străinī căci ne aflāmū in amesteculū pitorescū alū unorū naționalități jumētate barbare, ce ne încunjurā pretutindenea precumū Țigani, Valachi, și Sēcui. Și tocmā fiindcă jurū împrejurū și chiarū printre coloniștii germanī întimpinārmū jumētate și întrēgā bārbariā, contrastulū e cu atātū mai bātătorū la ochi și cu atātū mai multū simțimū vālōrea și mārimea muncii acestorū coloniști in cursū de vēcuri față cu ceilalți locuitori, cari li-au recunoscutū de bună voie superioritatea.“

Cuvintele aceste ale invētatului profesorū din Berlinū dovedescū, că d-sa și cu Germanii de pānura d-sale și acum inca trāiescū in falsa idee ce au avut o pōte înainte de 1848, că Românii din Ardēlū ar fi unū poporū selbaticū și barbarū.

Dēcā d. profesorū ne crede așa de barbari ne mirāmū cum nu se mirā elū, că in atātea sute de anī n'amū inghițitū acea mână de Sași, care a trāiitū inre noi și încă și mai multū ne mirāmū cum d. Wattenbach nu se mirā, că cu tōtā pretinsa grandiositate a muncii coloniștilorū sași pe terēmulū culturei, ei n'au isbititū in cursū de șēpte sute de anī se facā sē disparā barbaria nicl mārārū la Românii cari trāiescū printre ei.

Dēcā d. Wattenbach laudā așa de multū cultura și superioritatea Sașilorū față de barbaria celorlalte naționalități, tendința este vedită. Schulvereinulū nu se mārinesce a apērā pe Germanii din monarchia nōstrā numai din punctulū de vedere alū libertății și alū egalei îndreptățiri naționale, ci mai vērtosū din punctū de vedere alū predominiei rasei germane, alū germanismului

cuceritorū, care țintesce a se estinde și a domni pān' la Marea nēgrā.

Numai așa putemū înțelege modulū desprețitorū in care s'a esprimațū Wattenbach asupra nōstrā, declarāndu-ne de barbari.

In acelașū discursū profesorulū germanū sē plānge, că in Ungaria nu este iertatū, ceea ce este iertatū in tōtā lumea și ceea ce Maghiarii înșiși pretindū pentru frații lorū din România și Bucovina, ca adecā sē se înființeze scōle de cātrā conaționali străini. Deși Schulvereinulū in urma acēsta nu și-a pututū ajunge scopulū, a isbititū celū puținū de a informā opiniunea publicā germanā asupra sōrtei Germanilorū asupriți.

Interesantā este in fine declararea profesorului Wattenbach, că, deși agitațiunea Schulvereinului nu i-a venitū tocmai bine guvernului germanū, elū totuși aprobā nāsuițele acestei reuniuni.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

Aradū 2 Iulie. — După terminarea votărei la orele 8¹/₂, Dr. Max Falk s'a alesū deputatū cu o majoritate de 50 voturi, față cu Mülleker care a căcutū. Ordinea n'a fostū turburatā.

Clușiu 2 Iulie. — Din casa stațiunii căii ferate s'au furatū peste nōpte 27,000 fl.

Pesta 2 Iulie. — Intōrcerea ministrului președinte Tisza se așteptā pe māne diminēțā. In Pesta va stā până la 5 Iulie, cāndū se va duce la moșia sa Geszt.

Corpa 2 Iulie. — Stațiunea de aci s'a dērīmatū peste nōpte; comnicațiunea s'a intreruptū. Trenulū „Fulgeru“ a fostū opritū până ce s'a eliberatū calea, suferindū o întārđiere de mai multe ore.

Toulon 2 Iulie. — De alaltāeri sēra până eri diminēțā au fostū 6, și de eri până ađi 5 casuri de mōrte de colerā.

Cronica țilei.

La esamenele dela scōla romānā comercialā și realā din locū este denumitū comisarū din partea consistorului, ilustritatea sa d. vicarū și archimandritū archiepiscopescū Nicolau Popea. In 181. c. condusū esamenulū de maturitate la scōla comercialā; totū la acēlū esamenū au asistatū, din partea ministerului de culte, d. comisarū Franciscū de Koos, ēr din partea ministerului de comerciu d. Ioanū Hintz.

La 1 Iulie trece in vigore legea asupra dreptului autorilorū. Ministrulū cultelorū și instrucțiunii, Aug. Trefort, print' unū decretū dela 24 c. numesce comisiunea ce are sē vegheze asupra dreptului de proprietate literarā pe timpū de șēse anī.

La 24 Iunie n. regimentulū de Ulani Nr. 13 a sēr-bătoritū, ca și'n alți anī, aniversarea luptei dela Custozza, la care a luatū parte.

Comisiunea pentru tacsarea dării pe venitū se va ocupā Joi in 3 Iuliu n. cu reclāmările: micilorū bācani și comercianțilorū dela L—Q, Nr. 705—790; Vineri in 4 Iulie cu ale micilorū bācani și comercianțilorū dela R—S, Nr. 791—867; Sāmbātā in 5 Iulie cu ale micilorū bācani și comercianțilorū dela T—Z, Nr. 868—923.

Guvernulū ungurescū in unire cu celū austriacū a interđisū importarea de haīne vechi și sdranțe din Franca. Acelașū lucru a făcutū și Italia.

Din Cernăuți se scrie că pe linia feratā Cuțumare a fostū o ingrozitōre rupere de nori. Dintre lucrătorii, ce erau ocupați pe liniā, trei au muritū, unul a fostū

rānitū, ēr cinci au dispārutū. Unū trenū a plecatū in ajutorulū lorū.

Se scrie din Nadvorna, in Galiția că dela 18 Iunie n. Carpații sunt acoperiți cu zāpadā. In înālțime dela 1600 până la 1700 metri, zāpada e grōsā de o urmā și jumētate. In vale chiar, până la 7000 metri înālțime absolutā, erā la 19 Iunie grōsā de unū policarū.

„L'Indépendance roumaine,“ aflā că M. S. Regele Romāniei a decoratū pe comitele Folliot de Crenneville, vechiulū secretarū alū legațiunii Austro-Ungare in Bucuresci, și acum in aceeași calitate in Stuttgart, cu crucea de ofițerū alū „Corōnei Romāniei.“

Redactorulū diarului „Bukaresti Hirado“ ne trimite o întēmpinare la informațiunea ce am publicat' o in diarulū nostru dela 13 Iunie, dīcēndū că d-sa numai o edițiune scōte din diarulū sēu și de acelașū cuprinsū. Mai promite, celui ce ar dovedi contrarulū, 10,000 de lei.

De unde?

„Romānulū“ spune, că făcēndu-se sāpăturī in Delu-Spiri, s'au gāsītū osēmintele pompierilorū căduți la 1848 și întrebā că n'ar trebui ore adunate și pāstrate cu sātēniē? Atrage atēniunea autoritățilorū asupra acestorū osēminte, ce se aruncā de cātrā cei ce facū sāpăturile.

Acelașū diarū scrie: In ședința consiliului de ministrii de Vineri sē dīce că s'a hotārītū depārtaea de pe teritorulū Romāniei a d-lui Al. Ciurcu, directorulū diarului „L'Indépendance Roumaine,“ A. I. Sēcășanu, președintele societăței „Carpații,“ și a proprietarului tipografiei romāne și editorulū diarului „Opiniunea publicā.“ D. Aurelianū, refusāndū de a iscālī hotārirea ministerului, a depusū in mānile primului ministru demisiunea sa. Nu putemū crede că guvernulū liberalū va putē face o greșelā atātū de mare și suntemū convinși că chiar dēcā unii din d-nii ministrii ar fi pututū cugetā la acēsta, ei vorū schimbā părerea față cu indignarea tuturorū cetățenilorū, cari vorū protestā împreună cu d. Aurelianū. Dēcā însă s'ar adeveri acēstā scire, ne vom uni cu toții spre a protestā contra celorū cari ar aduce o lovire atātū de mare patriei și libertății.

„Romānia“ e informatā, că la expulsiunea d-lorū Ciurcu, directorulū „Independenței romāne“ și Sēcășanu, președintele „Societății Carpații,“ guvernulū, strīnsū in clește de curentulū isbucnitū ca unū fulgerū in capitalā, ar fi renunțatū de-o-camdatā.

„Vōcea Botoșanilorū“ comunicā, că unū tesaurū s'a gāsītū ingropatū in satulū Ștefănești din districtulū Botoșani. Intre altele, s'au gāsītū mai multe monede bine conservate, cu inscripțiuni latine și de origine polonā, cari circulā prin satulū Ștefănești.

O știre de o gravitate excepționalā comunicā „Lup-tătorulū“ din Focșani: Mai multe casuri de cholera s'au declaratū in acēlū orașū. Numitulū diarū adauge, că unū doctorū din localitate tratēzā acēsta bōlā dreptū friguri.

Din Constantinople se telegrafēzā, că unū dervișū ce se dīcea, că elū e Mahdi anunțāndū sfārșitulū lumēi, îndemnā pe musulmanī din districtulū Tor (Syria) a nu mai plăti impositē. Trupele trimise de guvernū au arestatū pe dervișū și au risipitū pe adherenții sē, alū cărorū numērū s'ar ridicā deja la mai multe sute.

Din Roma se anunțā, că guvernulū italianū lucrēzā o lege a socialiștilorū.

Oficiulū de esterne din Londra se silesce, dīce „Times,“ sē obținā cooperarea Germaniei la conferința internaționalā pentru educațiune, ce se va ținē pe la mijloculū lui Augustū in esposiția higienicā. Comisiunea puse mare prețū pe aceea, ca sē ia parte pedagogi germani, cari sē trateze la conferința despre educațiunea tehnicā și secundarā, precum și despre ridicarea de universități. Guvernulū germanū a fostū rugatū sē facā cu-

noscută numele celor mai renumiți specialiști germani, ca să le trimetă invitări.

*

În Algeria au fost în zilele trecute turburări antisemite. Incălțări sângerose s'au întâmplat, mai multe case jidovesci au fost jefuite și teatrul Malacovă distrus. Autoritatea a arestat pe cei vinovați. Au fost mulți răniți.

Discursul d-lui V. Babeș.

raportorul comisiei de 30 a conferinței din Sibiu.
(Continuare din Nr. 100 alți Gaz. Trans.)

Ei bine, er trebuie să întreb: Ce este de făcut? Care are să fie rezultatul acestor străni aparițiuni?

Axente Sever: Ne voru maghiarisă!

Babeș: (continuând): Astfelu nici odată! Eu vë spun una, eu nu sunt Român dintră cei fanatici, nu sunt mândru, nu mă fălesc, nu-mi închipuesc ceva iuru mare că sunt Român. Acesta nici nu este un merit, și nici că ajunge ceva astădă, a dice: Român sunt! Incăț pentru mine, eu numai o ambițiune am, cum credu îndreptățit, ca să-mi facu datorința cătră nêmulu meu, așa cum m'a făcutu Ddeu, și decă Ddeu m'ar fi făcutu Țiganu, mi-aș fi făcutu datorința ca atare, aș fi fostu demn de nêmulu meu, bun Țiganu. Are și Românul, domnilor, trebuie să o recunoscem, o multime de scăderi și slăbiciuni, ca-și tôte poporele, carl prin timp îndelungaț, prin secolu au zăcutu în jug străin, dripite sub picior. Se recere o bună creștere prin generațiune, pentru ca să dispară din firea noastră, din caracterul nostru acele rele însușiri, carl atât de multu ne împedecă în luptă noastră pentru emancipare. Dar o mare virtute a Românul, mare dar dela Ddeu, de nime nu se pôte negă: tenacitatea națională — mai presus de ori care altu elementu naționalu din jurul nostru. (Așa este!)

Unde mai găsiți unu popor, prin mulți secolu sistematic, în propria sa patriă, atât de multu persecutat și împilat și degradat chiar la trépta de vită, și totuși nu numai neperit, ci viu, viguros, curagios, și în mijlocul intrigelor moderne, puse în lucrare în contra sa, pe față, cu capul redicat adunându-se de prin tôte părțile prin cea mai bună inteligență a sa, ca să dechieze celor dela putere, că — etă aici sum, în vechiul meu pământ și pretind respectarea mea ca egal îndreptățit!

Acésta ar trebui s'o pricepă fisiologii nostri politici, și decă ar pricepe-o, ar scî că, chiar când s'ar găsi o inteligență destulă de degenerată și servită, ca să consimă în pofta domnilor și să decreteze maghiarisarea poporului român, acésta maghiarisare ar fi cu neputință. S'ar produce o tortură și unu martiriu, cum l'a mai produsu feudalitatea prin secolu trecuți, am puté fi redus totl la calici și împinși la desperațiune, cum au mai fostu și moșii-strămoșii nostri, dar să-ne facă maghiari — până-i lumea! Avem Român cu nume unguresc, de unde domni dela putere li-a și scornit-o, că s' de origine Maghiari, dér se nu le dici »Unguri,« că sunt în stare să te omóre! Avem puțin și de aceia, căroru le place a imita vulpile séu lupii în pele de oiă, făcându-și cōda colac pe la curțile celor mari; însă, cine mai ca ei se laudă că sunt Român verđi? Cu împilarea și sărăcirea noastră domni pot să ne facă calici, proletari, și să ne țină lor sclavi timp îndelungaț, dar noi scim din istoriă, și chiar din cea mai recentă, că slavii de ieri, ca astădă deveniră domni în pământul lor străbun. Într'unu cuvânt, puternicii țilei, domni Maghiari, ar fi trebuit să învețe din istoriă și din experiență, că așa este firea noastră a Românilor, încatu ca frați adeverați ai lor, nu potú avé mai bunl pe pământ; ca popor slav, lipsit de drepturi și de condițiunile culturale, desvoltării naționale, putem deveni celú mai mare pericolu pentru ei! Noi Românii, măcar că domni ne țin pe noi de inferiori lor în tōtă privința, la tôte cele înșirate ne-am cugetat și am ajuns la cunoștința, că n'am puté isbi în Maghiari, fără ca să fim și noi loviți. Tocmai d'aceia noi ni-am redus de loc dela 1868 pretensiunile noastre naționale la unu minimum, cu care ei, d'ar fi în pozițiunea noastră, nu s'ar mulțami odată cu capul. Noi însă, în sêmțulu absolutei necesități de bună înțelegere între noi și ei, și dorind a le cruța ambițiunea, n'am cerut și nu cerem decatu cele-ce absolutu ne competú și absolutu ni sunt de lipsă, pentru ca să ne susținem și desvoltăm conformu timpului. D'ar da D-deu, să fie domni Maghiari așa sinceri și așa onestl față cu noi, cum noi suntem față cu ei! Eu, domnilor, căți me cunosc știu și sunt convins, că-mi iubesc națiunea din tot sufletul; ei bine, eu acum duoi ani, ocașionalmente am dechiarat solenel în Sigetulu-Marmației și, nu preget a respică și aici, a mea oftare, cătră ceru: »Dea D-deu națiunei mele cea-ce doresc eu națiunei maghiare: dar s'o ferescă D-deu pe națiunea maghiară de sôrtea ce ni-o croiesc și doresc nouă d-nii Maghiari!(Bravo! Aplause.) Cât tôte acésteu sunt și rămân omú periculosu, réu patriot, inamic de môrte alu Maghiarilor, agitatoru pentru Daco-România! Și — pentru ce causă? Pentru că neobosit, mereu îi reflectu pe d-nii Maghiari la rătăcirile și fărădelegile lor și la urmările cele rele ce trebuie să aibă acelea. Dér ei nu se întrebă: de ce ore eu atât de multu le strig la ureche? Că decă s'ar întreba și s'ar pricepe cât de cât la psihologia politică, ar trebui să pricepă, că o facu — pentru că nu-i urăsc și nu le doresc peirea! (Așa este, Bravo!) Românii, numai cei nepricepuți séu poltroni séu speculanți, séu réu voitori, potú să-urmeze și sprijinesc și laude pe d-nii Maghiari în calea și procederea lor politică de astădă! (Așa e, Bravo!) Pe noi, pe Românii sinceri, firmi și resoluți naționali, adevărat că cu minciună și cu momele și prin intimidări nu ne potú câștigă, ci trebuie să ne dea pe față cea-ce trebuie și i se cuvine poporului român; dar câștigându-ne odată cu acéstu preț, voru fi câștigat poporul întreg, na-

țiunea română până și din afară de marginile acéstei țeri, er în noi amici la môrte și la viétă, nu renegați, nu mame-luci, nu unelte de ađi pe mâne! (Așa e, Bravo!)

V'amú obosit, domnilor, am obosit și eu; cu tôte acestea nu pot să termin; căci aparițiunile și considerațiunile cum vi le înșir și pun în vedere, ne presentă situațiunea totu mai incurată și dificilă, încatu cu dreptu cuvântu trebuie să ne întrebăm: Ore se pôte în omeni cu minte și cu inimă, cum voru să fie recunoscuți în lume d-nii Maghiari, se pôte atata orbiă, rêtate, încăpăținare, ca să nu-și recunoscă rêtăcirea? Etă cum imi esplic eu lucrul. D-nii nostri știu și pricepu că facu réu, că sunt nedrepti, chiar temerari față de noi Românii, dar ei — pe lângă frasele despre libertate și egalitate, ce și le-au însușit din scōla Franciei, au mai învățat din scōla despotilor și a tiranilor, și mai vertosu din esemplu perfidulu Albionu, că poporele prôte sunt și ticălose, și decă cei de la putere n'au decatu să pretindă morțiș și să comande, să amenințe și forțeze, să mai și amăgescă și corumpă, și — capetele să plécă, se punu pe tipsoid, și — scopulu este ajuns! Maghiarimea cea astădă mică și stăpânitoare din grația Némțului, ca mâne are să fie întreit mai mare și atunci are să stăpânesc prin propriile ei forțe! — Ecă logica, filosofia și — fantasia domnilor și — politica lor, demnă de trufia lor. Dér în fine, fie cum va fi, noi trebuie să ne tragem sêma cu tôte posibilitățile, prin urmare să ne combinăm o politică, calificată d'a-i vindecă pe d-nii Maghiari mereoăș și de orbiă și de trufiă; de ore ce ambele morburu sunt, carl ținându multu precum a începutu a crește și a se ageri totu mai multu, nu numai pe noi ne împedecă în progresu, ci ne amenință chiar în viéta națională, dar turbură armonia și liniștea între popore jur împrejur, și prin urmare sunt pe calea d'a periclită pacea cea dorită de tōtă Europa. Tôte acestea au fost luate în considerațiune de Comisiunea D-vōstre de 30 și s'a dîș și argumentat, că în fața celor ce vedem urmărindu-se contra noastră — din partea domnilor, fie din sistemă, fie din rêtăcire, cea mai greșită, mai rea și mai nedemnă, nelogică și absurdă politică din partea noastră ar fi: a capitulă, a cede și a ne acomodă renunțându la pretensiunile naționale la acelea pre carl părinții și moșii-strămoșii nostri d'o sută și mai mulți ani, pururea le-a declarat și noi pururea le-am recunoscut — de absolutu necesare pentru esistența și desvoltarea și prosperarea noastră, pentru a căroru realizare multe mii de martiri s'au sacrificat și chiar multu sange a vërsat. Și mai nedemn ar fi, a simula, a ne preface că capitulăm!

Nu pôte să fie în luptă politică unu lucru mai prostu, mai ticălosu și mai calificat d'a o face deșertă, ca neconștința în pretensiuni, prin care ele logicamente se discreditează; precum d'altă parte, nimic nu împune mai multu adversarului, ca ținerea morțiș cu firmitate cu ori-ce preț la convicțiune și postulatele basate pe acelea. (Va urma.)

Sinodul parochial.

Brașov, 18 Iunie.

Sinodulu parochialu anunțat la biserica Sft. Nicolae din Prundu s'a ținut Dumineca trecută. Fiindcă avea să se desbată bugetul, de aceea s'a pus la ordinea țilei o petițiune a delegațiunilor scolare*, în care se cerea ca sinodul să voteze 1500 fl. pentru împlinirea sumei de 4200 fl., care se recere pentru banii de cartir alu profesorilor și alu învățătorilor. Delegațiunile și chiar comitetele parochiale au recunoscut necesitatea banilor de cartir și nu scim din cauza vreunei propagande făcute pe sub mână, séu din causă că cestia s'au adus în t'runu mod de totu stângaci, séu pôte din vre-o altă causă, n'au reușit.

O mică comparațiune va desluși lucrurile. La stat unu profesor ordinaru este salariatu cu 1200 fl., cu 200—300 pentru cartir și cu quinquenale de câte 100 fl. La gimnasiul român, la scōla cōmercială și reală din Brașov unu profesor ordinaru este salariatu cu 900 fl. și cu quinquenale de 50 fl. — Va să dică o diferență forțe mare, deși profesorii posedu aceeași calificațiune ca și la scōlele de stat.

Fără nici o greutate va vedé omul nepreocupat, în ce desavantagi se află profesorii din Brașov. Lucru este de o mare importanță și trebuie cu mare băgare de sêmă deslegat. — Bine trebuie să ne cugetăm la el. Unu profesor cu familie nu pôte eși la capétu cu acésta sumă. Și numai ce-i dreptu, decă scim că ne aflăm într'unu orașel fără bibliotecă, într'unu orașel unde fiecare profesor trebuie să-și aibă o bibliotecă de specialitate, pe carea s'o înmulțescă în fiecare an, să aibă unu jurnal de specialitate; decă ne cugetăm la poziția socială a unui profesor, vom vedea că salariarea este insuficientă. — Ce urmază de aci? — Că profesorul séu abdice dela poziția socială, și dela ocupațiunea țilnică în specialitatea sa, séu caută prin alte mijloce (ore multe private, ținere în costu a studenților) a și face unu venit acomodat. Ambele aceste urmări sunt periculoșe pentru unu institutu de creștere. —

Venindu afacerea cartirelor în sinod, s'a sculat parochianulu A. Purcarea, și într'o vorbire, care s'a

*) Delegațiunile scolare sunt o reprezentanță a sinodului bisericesc dela biserica Sftului Nicolae din Scheiu și dela biserica sftiei Treimi din Cetate.

abătutu dela obiectu, a susținutu că în Scheiu este sărăciă mare, și că pentru Scheiu nu s'a făcutu nemica, a imputat chiar protopopulu și celorlalți conducători, că nu se interesează de popor și că aru trebui de popor să se intereseze, er nu de banii de cartir ai profesorilor. (Audiți acolo! Cine a pretinsu, că pentru poporul din Scheiu să nu se facă nimic. Din contră dorim să se facă dér nu așa cum crede și face unu séu altulu. — Și ore scōlele și profesorii nu sunt pentru popor?)

Pentru cauza scolară a vorbitu Dnulu protopop I. Petricu, Dnulu avocat I. Lengheru și părintele V. Voina. Dér tôte au fostu înzadar. Se vede că fanariotismulu a lucratu pe dedesuptu. Dnulu Lengheru, în mai multe rânduri a luat cuvântulu, și a espus lucrurile, arătându totdeodată datoria parochiei față de susținerea scōlei populare. Dnulu V. Voina a recomandat cestiunea scolară, țicându că cine ajută scōla pe popor ilu ajută. Protopopulu Petricu a cetit mai multu ca 14 poziți din bugetu, din cari se vede ajutoarele, date pentru parochien, a amintitu, că chiar Dlul Purcarea i-s'a datu internatul Christurianu, și că totu Dlul Purcarea i-s'au datu mai înainte 200 fl. pentru a se împărți (??) la sărăcimea din Scheiu, și astfel protestă în contra înșinuarilor făcute. — De popor nu ne mirăm, căd nu înțelege, ne mirăm însă de unii diu așa numiți inteligenți, carl la alte ocașii în cele mai mici amănunte se amestecă, cum s'au putut retrace și cum de au purescu cu unu fanarioticu indiferentism față de o cestiune atât de dréptă. — Acésta cestiune s'a respinsu fără motive, deși în bugetulu bisericei este unu plus de 16.000 fl. — Va veni timpul, cându se va limpezi cestiunea liberalismulu în biserică la unu popor pré ténér, va veni timpul cându se voru documenta multe urmări răsărite din activitatea cătorva inși, carl pricepu alătura cu mulțimea carea . . . încă pricepe. Timpulu trebuie pripit, căci așa nu mai pôte merge. Acelor bărbai, carl făcându-și datoria, s'au întrepus pentru acésta afacere scolară, le servesce spre onóre, er acelora carl n'au priceputu lucru, le aducem în vedere următorulu casu, carele se asemănă multu cu cestiunea scolară. »Decă undeva ar fi 100 de omeni greu bolnavi și decă între ei ar fi bolnavi și 3 medici, ore medicii sênetoși pe cine ar căută să tãmaduescă mai întâiu. — De siguru pe medicii bolnavi, căci aceștia însenătoșindu-se voru puté tãmadui pe ceialalți.«

Asta a fostu desbaterea. — Noi credem, că cestiunea n'a fostu adusă destul de bine pe tapetu. Delegațiunile au recunoscut necesitatea banilor de cartir, și de aceea suma trebuie pusă în bugetulu Eforiei, și Eforia (care este unu cemitetu alu delegațiunilor) trebuia să caute, să ecuilibreze bugetulu. Delegațiunile au recunoscut necesitatea, s'au interesat să îndeplinescă trebuința, dér n'au reușit. Credem însă și suntem chiar convinsi, că acésta afacere se va rezolva favorabilu câtu mai ingrabă.

După acésta desbatere, revenindu sinodulu la revizuirea socotelor bisericei, aceste s'au primitu de cătră sinod, și s'au stabilitu bugetulu pe acéstu an. — Diferitele pozițiuni ale bugetulu sunt de mare interesu, și credem că ele voru lămuri multe cestiuni, între carl și cestiunile scōlei. — Asupra administrației și asupra afacerilor scolare, vom reveni.

Fructele politiceii lui Andrassy-Tisza față cu Serbia și România.

Este caracteristicu modul cum își esplică guvernamentalii unguri situațiunea actuală din Serbia și România. Ca specimenu dăm din »Kozlozsvary Közlöny« dela 1 Iulie următorulu estras:

Firulu telegraficu ne aduce scirea că Scupcina Sêrbiei a primitu ieri cu mare plăcere mesagiulu tronului regal; și că în România cabinetulu Brătianu și-a dat demisiunea, dar că Domnitorulu n'a primitu.

În Serbia unde se făcêu odinioriă prevaricații din partea lui Cernajeff, unde soldații și rublele rusesc făceau expedițiuni cruciate în șire neinterupte, unde o propagandă revoluționară contra Austro-măghiarilor țesea conjurațiuni, și unde se comiteau atentate, până și de o femeie, contra Domnitorului, unde chiar mai deunădă aderenții lui Ristici cu puterea armelor au fost aduși la supunere și ascultare, în Sêrbia, țicem, camera deputaților disolvată și țărși cu energiă și stricteță conchiemată își manifestă simțemintele de iubire și alipire cătră Domnitorulu séu, pe care noi (Ungurii? Red.) l'amú făcutu rege, și de a căru personă și familia amú legatu dreptulu regalu alu Sêrbiei, alu cărei rege prin acésta vrëndu-nevrëndu s'a făcutu aliatulu monarchiei noastre și a silitu și țera să primescă acésta alianță.

Demisiunea lui Brătianu nu s'a primitu. Pentru ce? România, înainte de a se face regat, era plină de ură contra noastră, în slăbiciunea ei avea o cutezanță oră,

și ca flămândul la mâncare, așa își întindea slabele sale mâini spre frații Români de sub coróna sf. Ștefan! România era rîba intrigilor rusesci, amărîta și sîraca națiune a fost mult timp tîrîta în direcțiune slavă de nisece principii, cari și-au vîndut conștiința. Națiunea ca catirul lui Esop umea indiferent: Quid refert, cui serviam? (Ce-mi pasă cu-i îi servesc).

Însă acum România devenită regat cu ajutorul regelui nostru și a casei Hohenzollern, a renunțat la visurile sale rîsvîrîtoare, și se ține ca scaiul de monarhia noastră.

Elementele rîsvîrîtoare sunt trîntite la pîmînt, aruncate în temnițe, familia regală s'a întîrît pe tron și tîte acestea le-a făcut partida Roșilor, care pentru ideile daco-române a învîns pe partida conservatoare; le-a făcut Brătianu, care din aceeași cauză a lăsat pe Rosetti să iasă din cabinet, pe prietînul său din tinerete, și tovarășul năsuințelor sale; Brătianu care a făcut să cadă colegii săi, ministrii naționali, ca să intre în cabinet conducătorii acelei partide, cari numai dela alianța noastră așteptă mîntuire.

Toți au abîșis pe rînd, și Regele ține numai la aceea ca Brătianu să rămîna.

Consulul român dela Viena merge acasă să se facă ministru de externe. Maiorescu, prietînul nostru cel mai bun, va merge la Viena ca ministru plenipotențiar. Ecă, aceste sunt fructele politiceii lui Andrassy-Tisza.

După mulți ani de răbdare și așteptare s'a creată această situațiune. Cele două regate sunt solidare cu interesele noastre, și, din cercul puterii noastre nu pot scăpa, tocmai precum nu pîte scăpa omul de puterea atractivă a pîmîntului, cu tîte opintirile Luciferului rusesc de a le rupe de cîtră noi.

Guvernul și naționalitățile.

„Ellenzék“ dela 30 Iunie face urmîtoarea dare de sîmă, fîrte interesantă, despre compunerea camerei unguresc. De aci se vede că, decă naționalitățile nemaghiare s'ar unî între sine, puterea Ungurilor ar trebui să se sfîrîme, căci cercurile electorale unguresc sunt în minoritate.

Partidul guvernamental e mîndru de majoritatea ce și-a stors-o cu forța. Ce însemnă această majoritate și încît sunt deputații guvernamentali reprezentanții națiunii maghiare, acăsta ni-o spun cifrele, cari nu se pot falsifica. În privința acăsta „Pesti Napló“ ne servește cu date interesante. După aceste date, a căror autenticitate chiar nici „Nemzet“, cea mai oficiosă fîră a partidei guvernamentale, nu o pîte negă, guvernul Tisza și partida sa se razimă cu desăvîrșire numai pe naționalitățile nemaghiare. După datele acestea, unî conspectu ne arată că guvernul are 50 de cercuri slovace, 9 cercuri rusesci, 15 cercuri sîrbesci 45 de cercuri române, adică: mai mult de jumătate dintre deputații regimului: 119 înșî, au eșit din cercuri naționale nemaghiare. Decă vom mai adauge, cele 40 de voturi ale deputaților croați, atunci e invederat, că guvernul cu ajutorul naționalităților ține pe Maghiari în frîu, și e invederat, că guvernul nu și-a prins rîdăcină printre Maghiari. Acăsta este așa deja de 300 de ani, de cînd Ungaria e copleșită de fericire din partea Austriei. De 300 de ani încîce Ungurul de multeori s'a împăcat cu Austria, însă acea împăcare totdeauna s'a esplicat astfel, că Austria s'a aliat cu fîrte mică fracțiune dintre Maghiari, pe acesti fîrte puțini i-a îndatorat cu câte un os de ros, i-a inzestrat cu puțină putere, și astfel a ținut în frîu pe națiunea maghiară. Și de astădată același joc se repetă de 17 ani. Vom vedea pîndă cînd!

Correspondența noastră din Comitate.

Făgăraș, în 27 Iunie 1884.

Stimate Domnule Redactor!

Vă rog să se binevoiți a primi și publică în președintele nostru țiar „Gazeta Transilvaniei“ urmîtoarea rectificare:

În Nr. 94 a „Gaz. Trans.“ se află o correspondență cu datul 11 Iunie a. c. în care se dă sîmă despre raportul delegaților noștri din comitatul Făgărașului la conferința din Sibiu.

Cetînd noi subsemnații, cari am fost prezenți la adunarea din 13 Iunie, cele scrise în correspondința amintită, nu ne credeam ochilor, vîdînd cum s'a mistificat adevărul și denaturat starea lucrului.

Ne dore vîdînd, că de unî timp încîce se atacă în public unele persoane din acest comitat, cari la tîta ocaziunea lucră cu credință pentru cauza națională.*

Nu scim decă e Român sau altă nîmă sub mască

* Pîte se lucreze, dîr durere că rezultatele favorabile ale activității nu le vedem nicîr.

de Român scriitorul corespondinței de sus, dîră atîtu putem afirma, cu deplină cunoscîntă de cauză, că decă e Român apoi prin astfel de correspondință basată pe neadevîr nu numai că nu servește cauzei naționale, ci mai vîrtos lucră pentru desbinarea între frați, și prin urmare spre slăbirea solidarității inteligenței noastre din acest municipiu.*

Ca Români, cari ne interesăm și noi de cauza națională română indignați de cele cetite, ne vedem siliți de conștiința noastră, a reflecta pe scurt următoarele:

În correspondința de sus, corespondentele anonime ume:

„După cetirea acestui apel (a comitetului permanent electoral din Sibiu) a cerut cuvîntul Dnul advocat Ioane Roman, vîndu a dă o esplicățiune mai populară apelului cetit.

Cînd am vîdîtu pe acest cîrturariu sculându-se și vîdîndu-l, că voiesce a dă unele esplicățiuni mai pe larg ascultătorilor în privința acăsta, am avut o rea presimțire.

„Nu m'am înșelat, căci etă în ce mod a făcutu explicarea:”

„Domnilor și fraților! Conferința partidei naționale române din Sibiu în ședința din 1, 2 și 3 Iunie a. c. după o dezbateră de 3 zile a decis: Ca Românii din Țera ungrăscă se fie activi se alégă, dară numai în sensu opozițional român, și noi din Transilvania se fîm pasivi.”

„Cuvîntul pasiv nu a potut resuna așa de parte, ca să fie de tîti bine înțeles, fiindcă a fost amestecat cu o tuse, care pe cuvîntător la apucat tocmai cînd a voit se pronunța pasiv.”

„Nu domnilor, și fraților! nu suntem contra guvernului, și nu vom să lucrăm contra legei, prin urmare nu putem pe nimeni să-l legăm cu lanțul, și să-l oprim se nu alégă; dîr decă se va afla unî cari vor să alégă, atunci se vî feriți de acela care am 6 ani va promis că decă li-ți alege, va mijloci ferberă rachiului cu căldărușe, și va mințit.

Tendința rîntăcioasă se vede evidentă aprîpe în totu cuvîntul.

Etă adevărul; După constituirea adunării și deschiderea discuțiunii nu d. adv. Roman a cerut cuvînt, și a fost provocat din partea președintelui ca să refereze numele delegaților noștri. D. adv. Roman în o cuvîntare, în care arată pe larg motivele care au îndemnat conferința din Sibiu a aduce conclusele știute încheia cu următoarele cuvinte, primite cu aplauze din partea adunării.

Avem 5 și 10 porunci religioase și deoseci, acum adaugem la acestea încă 9 porunci naționale care se întipăresc în inima și în sufletul fie-cărui Român, pe acestu program se stăm neclăiți pîndă atunci, pîndă cînd nu se vor recunoște drepturile noastre naționale.

„Acestu program — continuă referentul, e numai pentru Români onorabili, cari țin la națiunea lor, nu însă și pentru aceia cari o vîndu pentru un pahar de rachiu.”

Decă vom ține la acestu program ne vom căștiga respectul națiunilor conlocuitoare și lumea va ști că aici locuesce unî popor de milioane de Români, civi pacînici și doioși de progres și civilizațiune.

„Decă totuși s'ar află și astfel de omeni cari vîtați de Dumnezeu ar voi să vîndă dreptul națiunii noastre pentru bînturi orî bani și s'ar duce la alegeri îi rugăm să nu ne facă rușinea a vota pentru acel om care la tîte alegerile a amăgitu poporul cu minciuni.**)

Scurta memoriă, se nu ume și rea inimă, trebuie să aibă sciitorul corespondinței amintite cînd pune în gură D. adv. Roman cuvinte despre cari nici o pomenire în adunare n'a fost.

În tîta privința regretăm din suflet, că se atacă în public persoane onorabile, cari la tîte ocaziunile le vedem în fruntea luptei naționale din acestu comitat.

Terminăm cu cuvintele: Perirea ta din tine Israile.

Nicolau Ludu, învîțător.	Nicolau Aron, gr. or. George Boer, proprietar.	Ioan Sîrbu, învîțător. Iosif Mottok, proprietar.
-----------------------------	---	--

Șimlul-Selagiului, 25 Iunie 1884.

Din tîte părțile locuite de Români vi s'a făcutu cunoscutu rezultatul alegerilor de deputați dietali, numai noi am tăcut, căci am așteptat să ne vină rîndul. Mai înainte însă de a vorbi despre alegerea deputatului nostru dietal, vî voi spune scurtu rezultatul conferinței alegătorilor români din cercul electoral al Șimlului-Silvaniei, conchiămată de delegatul său Simeon Oroș și ținută la 15 Iunie st. n. în comuna S. Cehei. Acăsta conferința a fost bine cercetată și a avut două scopuri: cel dintăiu a fost, ca delegat Simeon Oroș să facă cunoscutu înaintea tuturor alegătorilor români din acestu cerc electoral, rezultatul conferinței generale ținută estu timp în Sibiu la 1—3 Iunie; al doilea a fost consultarea asupra viitoareii alegeri de deputat dietal, ce avea să se facă la 22 Iunie în orașul Șiml. Înainte de tîte de-

*) Ce solidaritate? Solidaritate cu nația ori cu omeni dela putere?

**) Va să dîcă d. Roman a dîșit totu aceea ce susține corespondentul nostru, numai cu alte cuvinte.

legatul cercului a raportat despre cele ce s'au hotărît în Sibiu. Toți cu o inimă au strigat, că sunt și vor fi solidari cu programa națională a adunării din Sibiu. Apoi s'a trecut la dezbateră atitudinii noastre față cu alegerile de deputați dietali, și fiindcă lucrurile stăteau binișor în cerc, cugetam ca să candidăm un Român. Părerile au fost deosebite. Au vorbit mai mulți în mai multe forme, pîndă cînd după o dezbateră înfocată de 1½ oră s'a hotărît, ca conferința să alégă o comisiune constătătoare din 4 membri. Acăsta comisiune s'a și ales în persoanele domnilor: Alimpu Barboloviciu vicariul foraneu gb. eppescă a Silvaniei, Simeon Oroș advocat în Șiml, Ion Cosma protopopul Periceului și Petru Aciu, preot român în S. Cehei, pe cari conferința i-a însărcinat, ca să rîge vre-unî brav bărbat român, să primescă candidatura în cercul Șimlului și decă nu ar voi unî atare Român să primescă acea sarcină, atunci se hotărască — totu acei patru — ce e de făcut și apoi acăsta se-o facă cunoscutu tuturor alegătorilor înainte de alegere cu 3 zile. A asistat la conferința și subjele cercului cu doi gendarmi; pentru ce nu scim, căci ordinea a fost esemplară.

Comisiunea însărcinată de conferința și-a făcutu destul datorințele sale, căci a rugat pe cunoscutul bărbat român, d. Iuliu Coroianu, advocat în Clușiu, ca să primescă candidatura; dîr acesta i-a datu răspunsul următor: „ca transilvănî și ca de-mentu alu programei naționale, nici voesc a fi ales. Vî multămesce de incredere, doresc rezultat fericit cauzeisante române pentru care luptăm. Și fiindcă timpul era acum scurt, comisiunea a hotărît, ca să avizeze pe alegătorii că candidat român nu avem, prin urmare să facă fie-care după buna s'a chibzuire (de sine se înțelege ca să rămîna acasă). Pîndă cînd se făcure acestea din partea alegătorilor români, frații Unguri nu mai avî de ce să vorbescă decătu despre Români. Ore Românii pe cine vor candida? Sî de nu vor candida, lua-vor parte activă sau pasivă la alegere? dîcî ei între sine.

Veni apoi ziua de 22 Iunie, ziua de alegere. Încă nu erau 8 ore și administratorul baronului Banffy György, candidatul partidei opoziționale moderate, puse în rînd pe tîti servitorii curței și dîndu-le la fie-care câte o flamură se-o ducă, se luară prin oraș strigîndu „se trîescă b. Banffy György.“ Ne fiind contra candidat, acesta se alese deputat dietal al cercului electoral al Șimlului, cu aclamațiune. Românii nu au luat parte la alegere afară de părintele din Marca, Ioan St. Pop, care ca să nu se întîrde dela cuvîntul „eljen“ nici nu a servit Sf. misă în acea Duminecă; asemenea a luat parte și părintele A. Bulzanu. Despre notarii cercului nici nu trebuie să spun: ei veniră (4 Români), afară de doi. Despre Românii din prefectura Crasnei vî spun, că în ziua de alegere cea mai mare parte din preoți, apoi învățătorii mai tîti, se duseră în Zelău la urnă spre a vota pentru candidatul guvernului. Voi crîta numele celor ce au luat parte activă la alegerea de deputat guvernamental ținută în 22 Iunie st. n. în Zelău, dîcîndu-le de o cam dată: fie-vă de bine, domnilor conducători ai poporului, preoți și învățători din prefectura Crasnei cari ați votat pentru guvern; er' acelora cari ați păzit cu credință drapelul programei naționale din Sibiu: o nîre și recunoscîntă din partea Românilor. —

I. L.

Diverse.

Limbajul ochilor. — Avem pîndă acum limbajul florilor, al evantaliului, al mânușilor și al bastei. Ađi avem și limbajul ochilor, care se produce prin mijlocul unor semne telegrafice convenționale. Iată principalele semne: A încheie amîdoi ochii însemnă: „Mă gîndesc la tine.“ A încheie ochiul dreptu va se dîcă: „Fii discret;“ ochiul stîng: „Aibî răbdare.“ A deschide ochii mari însemnă: „Sunt gelos.“ A ridică privirile spre tavan va se dîcă: „Aștept.“ A clipi din ochiul dreptu însemnă: „Fii atent;“ din ochiul stîng: „Întîlnirea la locul cunoscut.“ A pune mîna pe amîdoi ochii va se dîcă: „Te iubesc de mor.“ Degetul arătător pus pe ochiul dreptu însemnă: „Vei primi o scrisore;“ pe cel stîng: „Nu-i nimic de făcut în acestu moment.“

Ce vor face aceia, cărora din nenorocire, lipsese un ochi?

*

Comunism. — Se vorbea de insurătoare între doi domni. — „Va să dîcă, ești hotărît cu totu dinadinsul să te însori?“ dîse d. X cîtră celalt. — „Da, răspunde d. Y, într'un loc atîtu de monoton, sunt silit să alergu la cea mai periculoasă distracțiune. — Ai dreptate, dîse d. X, acestu pas trebuie, de voiă-de-nevoiă, să-l fac și eu cîtu mai curînd.“

O damă, care era de față și ascultă, răspunde d-lui X: „Nu e nevoiă să faci acăsta. Lasă că d-nul Y, care ție amic, se însoră și pentru d-ta!“

Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 1 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.—	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de aur 4%	91.75	Despăgubire p. dijma de vinț ungar	99.—
Rentă de hârtie 5%	87.95	Imprumutul cu premiu ungar	114.50
Imprumutul căilor ferate ungare	142.25	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	114.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar. (1-ma emisiune)	96.30	Renta de hârtie austriacă	80.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar. (2-a emisiune)	117.50	Renta de arg. austr.	80.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar. (3-a emisiune)	101.75	Renta de aur austr.	102.35
Bonuri rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	134.70
Bonuri cu cl. de sortare	101.75	Acțiunile băncel austro-ungare	850.—
Bonuri rurale Banat-Timiuș	101.50	Act. băncel de credit ungar	298.20
Bonuri rurale transilvane	101.75	Act. băncel de credit austr.	298.50
		Argintul — Galbină împărătesc	5.76
		Napoleon-d'ori	9.69 1/2
		Mărcel 100 imp. germ.	59.50
		Londra 10 Livres sterlinge	121.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Iunie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93	vënd. 94 3/4
Renta rom. amort. (5%)	93 1/4	94 1/4
convert. (6%)	96 1/2	97
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	33	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	105 3/4	106 1/4
" " (5%)	92 2/3	92 1/4
" " urban (7%)	104	105
" " (6%)	100 1/4	101
" " (5%)	90 1/4	91 1/4
Banca națională a României	1376.	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	325.	—
" " Națională	235. 1/2	236 1/2
Aur	4.20 1/2	5. 1/6
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 2 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump. 9.25	Vënd. 9.26 1/2
Argint românesc	9.20	9.25
Napoleon-d'ori	9.66	9.68
Lire turcesce	10.90	10.98
Imperiali	9.90	9.96
Galbeni	5.63	5.67
Scrisurile fonc. » Albina	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia a „ — „ 10

Pentru repețiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repețiri de 3—4 ori	10%
" " " 5—8 "	15%
" " " 9—11 "	20%
" " " 12—15 "	30%
" " " 16—20 "	40%

Dela 20 de repețiri în sus 50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 13 Mai 1884.

Nr. 6971/884.

3—3

Concurs!

Spre ocuparea postului de adjunct economic, împreună cu un salariu anual de 700 fl. și 100 fl. bani de cuartir, precum spre ocuparea eventualului post vacant de comisariu de poliție seu subnotar magistratual, împreună cu un salariu anual de 400 fl., — se scrie prin acesta concurs.

Competenții pentru unul din aceste posturi au se documenteze, cumcă în decursul unui curs de învățământ de 4 ani și-au absolvat studiile juridice; că au depus cel puțin esamenul de stat politic și că nu au trecut peste etatea de 40 ani.

Petițiunile respective au a se așterne prevădute în documentele arătate cel mult până în 11 Iulie a. c. după ameză la 5 ore subscrisului magistrat.

Brașov 25 Iunie 1884.

Magistratul orășnesc.

Nr. 307—1884.

2—3

P. C. F.

Anunț de licitație.

Prin acesta se aduce la publică cunoștință, cumcă din partea primăriei comunale din Feldru se vor vinde pre calea licitației publice 239 jugere de pădure de molid și brad din muntele Vulfa.

Prețul strigării s'au statorit cu 50 fl. v. a. de un juger și arendatorul va fi dator a plăti jumătatea arēnda îndată după încheierea licitației, era cealaltă jumătate după aprobarea licitației din partea deregătorii competente.

Licitațiunea se va ține în 22 Iulie 1884 la 10 ore antemeridiane în cancelaria comunei Feldru.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria comunale din Feldru în orele de oficiu.

Dela Primăria Comunei

Feldru 22 Iunie 1884.

Primarul: Scridonu.

Notarul: Burduhosu.

2—3

Anunț.

La subscrisul în Cut, la curtea seminarială, se află de vândare 80 de râmători (porci) și anume trei de un an, era cinci de câte doi și trei ani.

Doritorii de a cumpăra se arate în persoană. — Posta ultimă Sas-Sebeș.

Cut 27 Iunie 1884.

Theodor Colbașu.

Nr. 72 1884.

1—3

S. scolt.

Concurs!

Devenind postul de învățator elementar la școala confesională gr. cat. din comuna Sântione (Sajo Szent. Ioan) tractul protopop. a Budacului român, prin pensionarea învățătorului de acolo, vacant. — Din partea presidiului a senatului scolast. confesional pe temeiul concludului senatului scolastic d. d. 4 Iunie 1884 pentru ocuparea celui post de învățator se scrie concurs. Beneficiile împreună cu același post sunt următoarele:

a) Salariu anual 150 fl. care se plătesce în rate lunare anticipative, și anume 100 fl. dela fondul școlii sus numite ér 50 fl. dela Cassa comunei. Santona.

b) Quartir liber și lemnele de lipsă pentru încălzit.

Doritorii de a ocupa acest post de învățator se îndrumă a-și predă suplicile sale prevădute cu documentele prescise în lege până în 20 Iulie 1884 st. n. prin oficiul protopopesce a Budacului român subscrisului presidiu al senatului scolastic comunale confesional.

Presidiul senatului scol. com. conf. Sanționă, în 18 Iunie 1884.

Mihail Popu, v.-pres. sen. scol.

1—30

Magazin de încălțăminte

„CISMA ROȘIE” Strada Căldărarilor 540.

Comande după măsură

se vor efectua din material solid, și cu prețuri moderate.

Subscrisul am onore a recomanda onoratului public, Magazinul meu de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii, cu prețurile cele mai moderate.

Asemenea recomandă onoratului public depositul de palerii pentru bărbați și copii cu prețuri reduse.

Comande pentru străinătate

se primesc și se efectuează prompt și cu prețuri moderate.

G. Orghidanu.